روز شمار انتخابات

اتاق بازرگانی فربه است

● انتخابات اتاق بازرگانی با پایان نام‌نویسی از اعضا وارد فاز جدیدی شده است. محمد لاهوتی، نایب‌رییس کنفدراسیون صادرات ایران از جمله افرادی است که وارد کارزار انتخاباتی شده است. گفت‌وگوی کوتاه «شرق» را با وی در ادامه می‌خوانید:

انتخابات اتاق بازرگانی از چه جایگاهی برخوردار است؟

اتاق بازرگانی طبق قانون به‌عنوان مشورت‌دهنده به سران سه قوه مطرح است. همچنین اتاق بازرگانی می‌تواند نقش برطرف‌کننده مشکلات فعالان اقتصادی را برعهده بگیرد. با تصویب قانون بهبود فضای کسب و کار و اهمیت بخش خصوصی نقش اتاق بازرگانی پررنگ‌تر شده است. اتاق بازرگانی به‌عنوان پارلمان بخش خصوصی نقش مهمی را در توسعه اقتصادی و احیای بخش خصوصی داشته و به نظر می‌رسد این نقش و لزوم آن در سال‌های اخیر مهم‌تر شده است.

چه مشکلاتی برای تحقق رسالت‌ها و ظرفیت‌های اتاق بازرگانی وجود دارد؟

یکی از بزرگ‌ترین مشکلات موجود در اتاق بازرگانی فربه‌شدن این اتاق است. اتاق بازرگانی نیز مانند خود دولت از بوروکراسی دست و پاگیر رنج می‌برد و باید این فربهی مرتفع شود. یکی دیگر از مهم‌ترین نقاط ضعف اتاق بازرگانی در سال‌های اخیر رییس‌محوری بوده است. با وجود آنکه هیات نمایندگان از جایگاه بسیار بالایی برخوردار است ما در سال‌های اخیر شاهد بوده‌ایم که مدیریت اتاق‌های بازرگانی کمترین وظایف را برعهده هیات نمایندگان گذاشته و بیشتر تصمیمات به‌صورت هیاتی و توسط عده‌ای محدود اتخاذ شده است. این امر به این معنی است که اتاق بازرگانی از خرد جمعی محروم بوده است. نکته دیگر درخصوص نقش اثرگذار و کمک‌کننده کمیسیون‌ها و تشکل‌هاست. پیش از این تشکل‌ها عملا به‌صورت ماهانه تشکیل می‌شدند و نقطه‌نظرات خود را بیان می‌کردند اما این نظرات اجرایی نمی‌شد. این کمیسیون‌ها با محدودیت‌های زیادی مواجه بوده‌اند به‌نوعی که حتی نمی‌توانستند نامه‌ای را مکاتبه کنند و عملا هیات نمایندگان از ظرفیت بالای کمیسیون‌ها محروم بوده‌اند.

به نظر می‌رسد انتقادات و رویکردهای گروه‌های مختلف شرکت‌کننده در انتخابات اتاق بازرگانی بسیار مشابه است! چگونه می‌توان این مشابهت‌ها را توضیح داد؟

بله، تفاوت رویکردهای شرکت‌کنندگان در انتخابات زیاد نیست. چراکه همه اعضای اتاق بازرگانی عضوی از بخش خصوصی هستند و همه آنها کمبودها و مشکلات این بخش اقتصاد و اتاق بازرگانی را فهمیده‌اند. نقطه اختلاف تاکید گروه‌ها بر موارد متفاوت است؛ یعنی برخی از گروه‌ها موردی را مشکل اساسی و هدفی اصلی تعیین می‌کنند و بر آن تاکید دارند و گروهی دیگر از منظر دیگر بر مورد دیگری تاکید دارند.

نام‌نویسی از کاندیداهای انتخابات اتاق بازرگانی به پایان رسیده است، نظر شما در مورد انجام این فرآیند چگونه بود؟

عملکرد ثبت‌نام از نامزدهای انتخابات اتاق بازرگانی به شکل خیلی خوب و خوشایندی انجام شد. این فرآیند واقعا در شأن بخش خصوصی و به‌نحو احسن انجام شد. متاسفانه از گذشته استقبال از انتخابات اتاق بازرگانی بسیار محدود بوده و درصد مشارکت چیزی حدود ۱۵درصد بوده است. اما به نظر می‌رسد در این انتخابات شاهد مشارکت بالاتری خواهیم بود. با توجه به تحولات صورت‌گرفته استقبال و نام‌نویسی اعضای اتاق بازرگانی نیز بیش از سال‌های گذشته بوده است.

بسیاری از نامزدهای شرکت‌کننده در انتخابات به مدیران دولتی نزدیک هستند، آیا این موضوع می‌تواند این شایبه که استقلال اتاق بازرگانی مورد تهدید قرار می‌گیرد را ایجاد کند؟

طبق قانون کسی که حقوق‌بگیر دولت باشد عملا نمی‌تواند در انتخابات اتاق بازرگانی شرکت کند. اما ممکن است کسانی در گذشته تجربه مدیریتی در دولت داشته باشند و پس از آن از ساختار دولتی خارج شده و به فعالیت اقتصادی پرداخته باشند؛ این افراد می‌توانند در انتخابات اتاق بازرگانی شرکت کنند و طبق قانون هیچ ممانعتی برای فعالیت آنها وجود ندارد. البته در حال حاظر تنها نام‌نویسی صورت گرفته و فرآیند بررسی نامزدها صورت نگرفته است.

اتاق آینده باید چه مشخصاتی داشته باشد؟

اتاق بازرگانی باید از ظرفیت‌های بخش خصوصی استفاده کند و همه اعضای این اتاق بازرگانی خود را جزیی از این تشکل بدانند. اتاق بازرگانی فردا باید نقش پررنگی را برای جایگاه جهانی اقتصاد ایران مهیا کند. همچنین با تمام توان خود به ساماندهی و احیای تشکل‌های بخش خصوصی بپردازد. همچنین از نظرات نخبگان و کارشناسان بیش از گذشته استفاده شود تا جایگاه عملی و تئوریک اتاق بازرگانی محقق شود.

اختلاف بر سر زمان اجرای پروژه

ادامه از صفحه ۵

چه میزان سرمایه برای اجرای این پروژه نیاز بود؟

آن‌زمان برای اجرای ایران‌ال‌ان‌جی پنج‌میلیارددلار سرمایه‌گذاری پیش‌بینی شده بود؛ عین همین پروژه را توتال ۱۳میلیارددلار پیش‌بینی کرده بود. نرخی که برای ایران‌ال‌ان‌جی در نظر گرفته شده بود درواقع قابل رقابت با پروژه‌هایی بود که خارجی‌ها تعریف کرده بودند. به هرحال در اوایل سال۹۲ ایران‌ال‌ان‌جی با تغییر مدیریت، در صندوق بازنشستگی نفت و در وزارت نفت مواجه شد و مشکلات بودجه‌ای و سیاستگذاری هم به متوقف‌شدن این پروژه دامن زد. حتی در آن‌زمان هیات‌مدیره این پروژه به‌طورکامل تغییر کرد و هیات‌مدیره جدید هم تلاش کرد منتها این مسایل جمعی که وجود داشت، به‌علاوه تحریم‌های جدید، مانع ادامه کار شد.

از وضعیت فعلی این پروژه اطلاعی دارید؟

ظاهرا، الان هم دچار مشکل تامین اقلامی است که طرف خارجی باید بدهد که به دلیل تحریم، با وجود دریافت بخشی از پول و حتی ساخت بخشی از اقلام سفارش شده، قادر به تحویل نیست و تا زمان مرتفع‌شدن تحریم نمی‌توان این اقلام را وارد کشور کرد.

مسوولان وقت وزارت نفت که درخواست اجرای پرشین ال‌ان‌جی در مدت ۳۵ ماه را از شل داشتند در مورد ایران ال‌ان‌جی هم همین اصرار را داشتند؟

در مورد ایران ال‌ان‌جی، چون در مرحله اجرا بود بحثی در مورد زمان اجرای آن نشده بود. چون پرشین ال‌ان‌جی تازه در ابتدای کار اجرا بود، از این رو بحث زمان در مورد آن مطرح نشد. تاکنون کار و زحمت زیادی صرف پروژه ایران ال‌ان‌جی شده است، حتی در آن‌زمان هیات‌مدیره این شرکت به‌نحوی سیاستگذاری کرد که اگر با تحریم روبه‌رو هزینه‌هایی که در پروژه صرف شده است، از بین نرود. یک نیروگاه هزاروصدمگاواتی در این پروژه ساخته شد که می‌تواند برق خود را به شبکه بدهد. یک واحد شیرین‌سازی درحال‌ساخت دارد که به‌راحتی می‌تواند به اتمام برسد و شرکت ملی نفت، گاز ترش را به آن تزریق و گاز شیرین دریافت کند. بعد از مرحله شیرین‌سازی وارد مرحله مایع‌سازی می‌شویم که در این مرحله مشکل دانش فنی وجود دارد اما در باقی مراحل مشکلی نیست. در این پروژه، یک اسکله ساخته شده است که نه تنها برای ایران ال‌ان‌جی بلکه برای هر پروژه دیگری می‌توان از آن بهره برد. یک اسکله هم برای صادرات خود ال‌ان‌جی در دست ساخت هست. حتی مخازن ال‌ان‌جی که ساخته شده که با وجود زمان‌بر و هزینه‌بر بودن به اتمام رسیده‌اند. با این حال، این پروژه دو مشکل عمده دارد. در ابتدا، باید مشکل لیسانس یا دانش فنی این پروژه را حل کرد و بعد به فکر تامین منابع مالی بود. البته بحث لیسانس بسیار حیاتی است و تا زمانی‌که تحریم‌ها برداشته نشود کاری از پیش نخواهد رفت.

لیسانس مایع‌سازی منظورتان است؟

هم لیسانس مایع‌سازی و هم مشکل اقلام درحال‌ساخت مطرح است. شرکت‌های اروپایی تنها با برداشته‌شدن تحریم‌ها می‌توانند اقلام درخواستی آن را تحویل بدهند و پروژه اجرایی شود.

پس عملا پروژه متوقف است؟

بله، الان عملا پروژه متوقف شده است.

اینطور که شما می‌گویید در پروژه ایران ال‌ان‌جی کار به‌درستی انجام گرفته و در صورت رفع تحریم‌ها و ورود اقلام و دریافت لیسانس دیگر مشکلی نخواهد بود اما اظهارنظر مدیرعامل شرکت ملی نفت چیز دیگری می‌گوید. آقای جوادی از بازنگری مجدد در مطالعات اولیه این پروژه خبر داده و تاکید کرده است دیگر قصد تکرار اشتباهات انجام شده در ایران ال‌ان‌جی را ندارند و به همین دلیل باید بازنگری جدیدی در این پروژه صورت بگیرد.

از صحبت‌های جناب آقای جوادی اطلاعی ندارم اما هیچ اشتباهی در این طرح صورت نگرفته و اقدامات گذشتگان با دقت و وسواس ویژه‌ای انجام شده است. اتفاقا در این پروژه سعی بر سنت‌شکنی بوده است تا هزینه‌های سنگین خارجی‌ها برای پروژه‌های ال‌ان‌جی شکسته شود. زیرا همان‌طور که اشاره کردم آنها ۵۰درصد از هزینه‌هایشان را به‌عنوان هزینه‌های غیرقابل پیش‌بینی در نظر گرفته بودند در حالی‌که پروژه‌های فعلی دردست‌اجرا، هزینه‌های غیرقابل پیش‌بینی بین پنج تا ۱۰درصد دارند. البته شل پیش‌بینی تحریم را کرده بود که هزینه‌های احتمالی را افزایش می‌دهد.

ایران ال‌ان‌جی چند درصد پیشرفت داشته است؟

دقیقا اطلاعی ندارم اما می‌گویند ظاهرا بیش از ۶۰درصد پیشرفت داشته است هرچند که خارجی‌ها در بازدید از این پروژه رقم پایین‌تری را برآورد می‌کنند. البته این مسایل چندان مهم نیست زیرا پیشرفت فیزیکی یک پروژه متناسب با شکست کار است که در ابتدا تعریف می‌شود. حالا ممکن است هرکسی شکست کار را به نوعی تعبیر کند. فکر می‌کنم اگر بحث تحریم مرتفع شود و ایران‌ال‌ان‌جی را با همین شرایط ادامه دهیم، یکی از پروژه‌های ارزشمند کشور به نتیجه خواهد رسید.

به‌نظر شما اجرای این پروژه درصورت هموارسازی مشکلاتی که اشاره کردید چقدر زمان خواهد برد؟

درحال‌حاضر تا اتمام کار پروژه دومرحله دیگر باقی است. ابتدا مرحله شیرین‌سازی است که اغلب دستگاه‌ها سفارش داده شده و نصب شده است و دیگری هم بحث مایع‌سازی است که به‌دلیل موضوع تحریم و عدم‌انجام تعهدات سازندگان اروپایی بدون فعالیت باقی‌مانده، اما می‌توان سایر فعالیت‌ها را به اتمام رسانده و از آن بهره‌برداری کرد.

تا چه اندازه توسعه صنعت ال‌ان‌جی در ایران یک ضرورت است؟

اگر ما واقعا به‌عنوان اولین کشور دارنده ذخایر گازی تلاش می‌کنیم با دنیا تعامل و در بازار انرژی حضور فعال داشته باشیم، دسترسی به دانش فنی مایع‌سازی گازطبیعی و توسعه این صنعت بسیار ضروری است. اگر بخواهیم درازمدت فکر کنیم باید به سمت ال‌ان‌جی برویم. به زبانی دیگر دنیای آینده، دنیای ال‌ان‌جی خواهد بود؛ یعنی درحال‌حاضر در تمام زمینه‌های حمل‌ونقل و مصرف سوخت، دنیا به دنبال ال‌ان‌جی است و به‌همین‌دلیل است که اخیرا وزارت نفت بحث فراخوان برای ال‌ان‌جی‌های سایز کوچک را مطرح کرده که به‌صورت پکیج قابل‌خریداری است و در دنیا به‌گونه‌ای تجاری‌شده که نیاز به دانش فنی ندارد. هرجایی از شبکه گازرسانی می‌توانید این پکیج را نصب و گاز را به آن وصل کنید و از طرف دیگر ال‌ان‌جی تحویل بگیرید. امروزه در تمام نقاط دنیا از سایزهای پایین ال‌ان‌جی استفاده می‌شود.

پس ال‌ان‌جی تنها به درد صادرات نمی‌خورد؟

دقیقا؛ الان ال‌ان‌جی فقط برای انتقال به کشورهای دیگر مورد استفاده قرار نمی‌گیرد و در مصارف داخلی نیز از آن بهره‌برداری می‌شود. برای مثال در حال حاضر در بسیاری از کشورها ال‌ان‌جی در بخش حمل‌ونقل نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. ال‌ان‌جی برای کشتی، دکل‌های حفاری، راه‌آهن و حمل‌ونقل درون‌شهری و برون‌شهری هم کاربرد دارد، چراکه یک‌حجم ال‌ان‌جی تبدیل به ۶۰۰حجم گاز می‌شود. حمل‌ونقل آن نیز بسیار راحت‌تر از سی‌ان‌جی است. ضمن آنکه ال‌ان‌جی فشاری کمتر از سی‌ان‌جی داشته و خطر کمتری دارد. همچنین شرایط مطلوبی را در حوزه محیط‌زیست نسبت به سایر سوخت‌ها ایجاد می‌کند و به‌همین‌دلیل هم‌اکنون ال‌ان‌جی در سایزهای کوچک در کشورهایی چون آمریکا و چین تجاری شده است و به‌راحتی می‌توانید در این کشورها همان‌طور که جایگاه بنزین می‌بینید، جایگاه ال‌ان‌جی هم ببینید. چین درحال‌حاضر حدود ۱۰هزارکامیون خود را ال‌ان‌جی‌سوز کرده که ما هم می‌توانیم این‌کار را انجام دهیم.

آلایندگی ال‌ان‌جی در بخش حمل‌ونقل کمتر از گازوییل و حتی گاز طبیعی است؟

صددرصد این‌طور است. یعنی آلایندگی ال‌ان‌جی از آلایندگی گاز هم کمتر است. قبل از اینکه گاز را تبدیل به ال‌ان‌جی کنند، تمام آلایندگی‌های آن را می‌گیرند و به حداقل ممکن می‌رسانند. بنابراین ال‌ان‌جی یک سوخت کاملا پاک است. البته باید اشاره کنم درحال‌حاضر ۱۲۷هزارکامیون بالای ۲۵سال در کشور وجود دارد. هر کدام حداقل ۵۵لیتر گازوییل در صدکیلومتر استفاده می‌کنند. بسیار به‌صرفه است که این کامیون‌ها را از رده خارج و کامیون نو را جایگزین آنها کنیم، که حتی اگر گازوییل‌سوز هم باشند، بازهم نصف این سوخت در کشور مصرف خواهد شد. البته در برخی مواقع مجبوریم گازوییل را از خارج وارد کنیم، اما وقتی خودمان گاز داریم چرا از آن استفاده نکنیم. چرا ناوگان حمل‌ونقل کشور را نو نکنیم. به‌راحتی از طریق مشارکت شرکت‌های حمل‌ونقل، سازنده اتوبوس یا کامیون و یکی از بانک‌های داخلی و با راهکارهایی که تجربه آن در شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی موجود است، می‌توان این مهم را به سرانجام رساند. این موضوع هم باعث رغبت مصرف‌کننده (دستیابی به خودرو نو، وام با نرخ بهره پایین) و نوشدن ناوگان حمل‌ونقل کشور، ایجاد اشتغال، کاهش مصرف انرژی، بهبود محیط‌زیست و انتقال دانش فنی می‌شود. در حال حاضر حدود ۱۷هزاراتوبوس در تهران و شهرهای بزرگ وجود دارد که از عمر مفیدشان گذشته و می‌توانند ال‌ان‌جی‌سوز شوند.

هزینه اجرای واحدهای ال‌ان‌جی کوچک چقدر است؟

هزینه ال‌ان‌جی اصولا برای سایزهای کوچک چون به صورت پکیج است و از گاز شیرین به‌عنوان خوراک بهره می‌برد، کمتر از هزینه ال‌ان‌جی‌های بزرگ است. ال‌ان‌جی‌های بزرگ برای هر تن بین ۹۰۰تا هزارو۳۰۰دلار سرمایه‌گذاری نیاز دارند؛ ولی ال‌ان‌جی‌های کوچک کمتر از ۷۰۰دلار به ازای هر تن نیازمند سرمایه‌گذاری هستند. چیزی که باعث می‌شود هزینه سرمایه‌گذاری در بخش ال‌ان‌جی اندکی متورم شود، بحث میزان ذخیره ال‌ان‌جی در مخزن است. چون ساخت مخازن ال‌ان‌جی هزینه‌بر خواهد بود؛ هرچقدر میزان ذخیره‌سازی را افزایش دهیم آن زمان قیمت ال‌ان‌جی گران‌تر می‌شود.

اگر یکی از پمپ‌بنزین‌های تهران مثل پمپ‌بنزین واقع در خیابان میرداماد را مدنظر قرار دهیم؛ چقدر سرمایه برای زدن پمپ ال‌ان‌جی مشابه این پمپ و در مکان مذکور نیاز است؟

ال‌ان‌جی به جز اتوبوس، فعلا به درد حمل‌ونقل شهری نمی‌خورد. اتوبوس‌ها هم خودشان پایانه دارند و می‌شود در همان پایانه‌ها همان‌طور که سی‌ان‌جی برایشان نصب شده ال‌ان‌جی هم برایشان احداث کرد. اما سوال شما این است که چقدر هزینه سرمایه‌گذاری است؛ مثلا فرض کنید یک ایستگاه با صدتن ظرفیت روزانه راه‌اندازی می‌شود که این رقم چیزی بیش از ۲۲۰مترمکعب در روز است. ۳۳هزارتن ظرفیت سالانه آن است که تقریبا معادل ۲۳میلیون‌دلار می‌شود. این رقم مربوط به خرید دستگاه مایع‌سازی است؛ اما سرمایه موردنیاز برای خود جایگاه و ساختمان آن بستگی به زمینی است که برای آن در نظر گرفته می‌شود.

فکر می‌کنید بخش خصوصی ما توان سرمایه‌گذاری به این میزان را دارد؟

بله، این تنها چیزی است که راحت می‌شود برای آن از طریق بانک‌های داخلی وام گرفت و این وام به آسانی هم قابل بازگشت است.

برآوردی صورت گرفته که زمان بازگشت سرمایه چه زمانی است؟

سازمان بهینه‌سازی باید قیمت را مشخص کند که برای یک‌مترمکعب گاز که تبدیل به ال‌ان‌جی می‌شود، چقدر بخواهد حق‌العمل کاری بدهد. بااین‌حال بررسی‌های مختلف نشان می‌دهد حداکثر در طول سه تا پنج‌سال هزینه سرمایه‌گذاری قابل برگشت خواهد بود.

آیا اطلاع دارید که وزارت نفت به‌دنبال تنوع در سبد سوختی با ورود ال‌ان‌جی به این عرصه است؟

آنطور که من اطلاع دارم وزارت نفت به دنبال این مساله نیست. این مسوولیت وزارت نفت نیست. دیگران هستند که باید این وزارتخانه را برای این‌کار ترغیب کنند؛ اما وزارت نفت به‌دنبال واگذاری احداث واحدهای ال‌ان‌جی کوچک به بخش خصوصی برای صادرات آن است، منتها این موضوع بابی باز می‌کند برای اینکه به دنبال مصرف ال‌ان‌جی در داخل برویم. حتی ال‌ان‌جی در زمان اوج مصرف گاز در زمستان نیز می‌تواند کمکی برای ما باشد. تنها با ساخت مخازن ال‌ان‌جی می‌توانیم هشت‌ماه از سال در این مخازن ال‌ان‌جی تولیدی را ذخیره کنیم و در سه‌ماهه زمستان از آن بهره‌برداری کنیم. البته باید متذکر شوم ما در این زمینه تفاوت‌های ویژه‌ای با قطر داریم. استراتژی قطر، صادرات گاز به‌صورت ال‌ان‌جی است در حالی‌که استراتژی ما تجارت گاز یعنی صادرات، واردات، ترانزیت، سوآپ و تهاتر گاز است که به غیر از سوآپ و ترانزیت، در سایر بخش‌ها فعالیت داریم. ایران کشوری است که به صورت عمده مصرف‌کننده گاز است. مصرف کشور قطر در مقایسه با مصرف کشور ما هیچ است. ایران سالی ۱۹۰میلیاردمترمکعب گاز مصرف می‌کند. همچنین شبکه خیلی وسیعی هستیم و به همین دلیل زمینه برای رشد توسعه صنعت گاز در کشور بسیار وسیع و قابل‌ملاحظه است. اما قطر خودش مصرف چندانی ندارد. کشورهای همجوار آن هم اگر بخواهند از این کشور گاز خریداری کنند، قطعا سعی می‌کنند این معامله با قیمت‌های ارزان باشد. بنابراین قطر هیچ‌علاقه‌ای برای فروش گاز به کشورهای همجوار نخواهد داشت. قطر برنامه تولید ۷۷میلیون‌تن ال‌ان‌جی در سال را داشته که به آن هم رسیده است.

به نظر شما چرا قطر توانسته به برنامه تولید خود برسد ولی ما همچنان درجا می‌زنیم؟

شیوه‌هایی که قطر به‌کار برده با شیوه‌های ما متفاوت است به‌ویژه در نوع قراردادها. قانون ایران اجازه نمی‌دهد یک‌میدان نفتی یا گازی را به‌صورت مشارکت در تولید توسعه دهیم. شرکای خارجی قطر از این مزایا بهره می‌برند و آنها هستند که کار توسعه را انجام می‌دهند. قطر تنها سیاست‌ها را تدوین می‌کند و مابقی در اختیار شرکای خارجی آنهاست چون در این کار از ابتدا تا انتها ذی‌نفع هستند. بنابراین این شیوه‌ای است که قطری‌ها از آن به موقع بهره بردند. در حقیقت آنها با حضور شرکت‌های برتر دنیا در حوزه گازی مشترک خود با ایران هیچ محدودیتی در مورد دانش فنی، تامین منابع مالی، مدیریت و تامین کالا نداشته‌اند و خیلی از پروژه‌های این کشور زمانی انجام شد که هزینه سرمایه‌گذاری فوق‌العاده پایین بود یعنی زمانی‌که با دو تا سه‌میلیارددلار می‌توانستیم یک‌واحد ۱۰میلیون‌تنی ال‌ان‌جی در سال را اجرایی کنیم اما در ایران در تمامی موارد ذکرشده با مشکلات فراوانی مواجه هستیم. از سال۲۰۰۸ که قیمت نفت از بشکه‌ای صددلار فراتر رفت و به ۱۴۷دلار رسید قیمت تجهیزات متناسب با رشد قیمت نفت افزایش یافت. اما زمانی که قیمت نفت افت کرد قیمت کالا و تجهیزات دیگر پایین نیامد و هزینه سرمایه‌گذاری در پروژه‌های ال‌ان‌جی و سایر پروژه‌ها افزایش یافت. بنابراین این مزایا باعث شده قطر در تولید و صادرات ال‌ان‌جی و کشتی‌های مورد استفاده در دنیا بی‌رقیب باشد.

در شرایط فعلی تکلیف چیست؟

اساسی‌ترین محدودیتی که در شرایط تحریم و حصر اقتصادی وجود دارد نبود منابع مالی برای اجرای طرح‌ها و پروژه‌هاست، به همین دلیل هنر در این است که راهکارهایی ارایه شود تا بتوان انگیزه لازم برای جذب سرمایه‌گذاران هرچند کوچک داخلی در قالب مشارکت یا کنسرسیوم فراهم شده و با مشارکت بانک‌ها پروژه‌های اولویت‌دار فعال شود، گرچه مقررات اداری دست‌وپاگیر و بوروکراسی اداری مانع از این مهم است.

> **شیوه‌هایی که قطر به‌کار برده با شیوه‌های ما متفاوت است به‌ویژه در نوع قراردادها. قانون ایران اجازه نمی‌دهد یک‌میدان نفتی یا گازی را به‌صورت مشارکت در تولید توسعه دهیم. شرکای خارجی قطر از این مزایا بهره می‌برند و آنها هستند که کار توسعه را انجام می‌دهند. قطر تنها سیاست‌ها را تدوین می‌کند و مابقی در اختیار شرکای خارجی آنهاست چون در این کار از ابتدا تا انتها ذی‌نفع هستند**

نگاه

پرونده دلالان ارز به شورای امنیت ملی می‌رود

● **تسنیم:** باوجود اینکه طبق اعلام مدیران بانک مرکزی، خریدوفروش ارز در بازار آزاد و نرخ‌گذاری توسط دلال‌ها جرم شناخته می‌شود کماکان نرخ ارز در کف بازار و توسط این افراد تعیین می‌شود و همین موجب شده تا بانک مرکزی دست به دامن شورای امنیت شود. ابلاغ ضوابط جدید صرافی‌ها و تغییر فرایند نرخ‌گذاری ارز خبری بود که طی روزهای اخیر در بازار ارز ابهاماتی را به وجود آورده است. ماجرا از این قرار بود که بانک مرکزی به‌منظور انضباط‌بخشی به بازار ارز و ضابطه‌مندکردن فعالیت صرافی‌ها در هفته‌ای که گذشت دستورالعملی را با عنوان «مقررات ناظر بر عملیات ارزی صرافی‌ها» به صرافان ابلاغ کرد. در بندهای مختلف این دستورالعمل ضوابط مشخصی برای ادامه فعالیت‌های ارزی صرافی‌ها، تعیین شده که براساس یکی از این مواد برخلاف گذشته نرخ انواع ارز در بازار آزاد هم ضابطه‌مند تعیین و اعلام می‌شود. طبق ماده ۸ مقررات ناظر بر عملیات ارزی صرافی‌ها، کانون صرافان مکلف است در محدوده زمانی مندرج در ماده (۴) این مقررات هریک‌ساعت یک‌بار میانگین موزون نرخ خرید صرافی‌ها و میانگین موزون نرخ فروش صرافی‌ها را محاسبه و در تارنمای خود اعلام کند. نرخ‌های اعلام‌شده میانگین موزون معاملات انجام‌شده در یک‌ساعت است و شامل معاملات کل روز نمی‌شود. طبق ماده (۱۱) نیز کانون صرافان موظف است تا ساعت ۱۱ هرروز میانگین موزون نرخ ارز روزانه کل خریدها و میانگین موزون نرخ ارز کل فروش‌ها در روز کاری قبل را محاسبه و در تارنمای خود قرار دهد. تبصره: اطلاعات مربوط به نوع ارز، نرخ ارز و حجم معاملات انجام‌شده، از طریق سامانه سنا در اختیار کانون صرافان قرار خواهد گرفت. گفتنی است، غلامعلی کامیاب در پاسخ به این پرسش که پیرو ابلاغ دستورالعمل مقررات ناظر بر عملیات ارزی صرافی‌ها و الزام بانک مرکزی به اعلام نرخ‌های ارز از سوی کانون صرافان، چه برخوردی با دلال‌های سبزه‌میدان و پاساژ افشار که روزانه با تجمع در این اماکن به نرخ‌گذاری می‌پردازند، خواهد شد؟ گفته است: با توجه به ابلاغ این دستورالعمل دیگر کسی نباید این کار را انجام دهد. وی با بیان اینکه همانطور که افراد به‌راحتی نمی‌توانند در ملاءعام مرتکب جرم شوند و امور خلاف را انجام دهند در بازار ارز هم عده‌ای نمی‌توانند نرخ تعیین کنند و ارز بفروشند.